

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 2009 r.

w sprawie norm i zasad przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz zasad ich zwrotu

Na podstawie art. 17 pkt 6 oraz art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) normy umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy, określając w szczególności formy realizacji uprawnień do umundurowania i wyposażenia specjalnego na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem specyfiki służby oraz okresów używalności poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia specjalnego,
- 2) zasady i normy przydzielania funkcjonariuszom umundurowania i wyposażenia specjalnego, z uwzględnieniem funkcjonariuszy uprawnionych do wyposażenia specjalnego i zasady przydziału takiego wyposażenia pozostałym funkcjonariuszom, zasady wydawania umundurowania i wyposażenia używanego, warunki wydawania elementów wyposażenia specjalnego i składników umundurowania przed upływem okresu używalności oraz zasady zwrotu przez funkcjonariuszy wyposażenia specjalnego i umundurowania, a także ilościowych norm umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet, w tym materiałów norm materiałów wydawanych w zamian za gotowe mundury.

§ 2. 1. Funkcjonariusz otrzymuje umundurowanie oraz wyposażenie specjalne według norm określonych w załączniku do rozporządzenia.

2. Funkcjonariuszowi uprawnionemu do otrzymania więcej niż jednej normy, powtarzające się w tych normach przedmioty, wydaje się na podstawie tylko jednej normy.

3. Umundurowanie wydane funkcjonariuszowi w okresie służby przygotowawczej, po mianowaniu na stałe, jest zaliczane na poczet bieżącej należności.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

§ 3. 1. Uprawnienie do umundurowania realizuje się w następujących formach:

- 1) przydziału gotowych składników umundurowania,
- 2) przydziału tkanin i oznak służby, ze zwrotem kosztów szycia i dodatków krawieckich,
- 3) wypłaty równowartości pieniężnej,
- 4) wypłaty równoważnika pieniężnego.

2. Uprawnienie do wyposażenia specjalnego realizuje się w formie przydziału gotowych składników.

§ 4. 1. Prawo do bezpłatnego umundurowania w postaci gotowych składników umundurowania funkcjonariusz nabywa z dniem mianowania na pierwsze stanowisko służbowe.

2. Funkcjonariusz, który ze względu na budowę ciała nie może dopasować składników umundurowania, otrzymuje na odpowiedni składnik umundurowania tkaninę, oznaki służby odpowiednie dla danego przedmiotu mundurowego oraz zwrot kosztów szycia wraz z dodatkami krawieckimi.

3. Zamiast przydziału składników umundurowania, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi można wypłacić, na jego wniosek, ich równowartość pieniężną, liczoną według cen obowiązujących w dniu powstania uprawnienia do umundurowania.

4. Ceny poszczególnych przedmiotów mundurowych, wyposażenia specjalnego oraz tkanin mundurowych zatwierdza Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

5. Zasady otrzymywania i zwrotu równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie określają odrębne przepisy.

§ 5. Funkcjonariusz, któremu nadano wyższy stopień służbowy, przy zmianie korpusu oraz funkcjonariusz, któremu nadano stopień generała Służby Więziennej, otrzymuje z zaliczeniem okresu używalności od dnia nadania sznur galowy odpowiedni dla danego stopnia.

§ 6. Funkcjonariusz, któremu nadano wyższy stopień służbowy, przy zmianie korpusu na oficerski oraz funkcjonariusz, któremu nadano stopień majora Służby Więziennej, otrzymuje z zaliczeniem okresu używalności od dnia nadania czapkę służbową zimową i letnią odpowiednią dla danego stopnia.

§ 7. Funkcjonariusz, któremu nadano wyższy stopień służbowy, przy zmianie korpusu na oficerski, otrzymuje z zaliczeniem okresu używalności od dnia nadania pas główny skórzany odpowiedni dla korpusu oficerskiego Służby Więziennej.

§ 8. 1. Wyposażenie specjalne otrzymuje funkcjonariusz:

- 1) pełniący służbę w pionie ochrony w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej,
- 2) pełniący służbę w działach szkolenia w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej,
- 3) będący uczestnikiem kursu przygotowawczego w ramach szkolenia wstępnego i zawodowego,
- 4) powołany do drużyny strzeleckiej lub drużyny przeciwpożarowej.

2. Funkcjonariusz, inny niż wymieniony w ust. 1, może otrzymać do użytkowania wyposażenie specjalne, jeżeli jest to uzasadnione warunkami wykonywania zadań służbowych lub rodzajem szkolenia specjalistycznego.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi mogą być wydane składniki umundurowania i wyposażenia specjalnego uprzednio używane, po oszacowaniu ich wartości użytkowej.

2. Wydanie funkcjonariuszowi używanych składników umundurowania wymaga jego zgody.

3. Okres używalności składników umundurowania, o których mowa w ust. 1, ustala się jak dla nowych składników, a funkcjonariuszowi wypłaca się równowartość pieniężną za okres dotychczasowego ich użytkowania, obliczoną według cen obowiązujących w dniu powstania należności.

§ 10. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby jest obowiązany zwrócić wydane składniki wyposażenia specjalnego z wyłączeniem trzewików polowych.

2. Uczestnicy kursu przygotowawczego i szkolenia zawodowego są obowiązani do zwrotu wszystkich wydanych przedmiotów z chwilą zakończenia szkolenia.

3. W razie utraty przez funkcjonariusza składników wyposażenia specjalnego, których okres używalności nie upłynął, funkcjonariusz zwraca ich równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu używalności, nie mniej niż 10% ich wartości, obliczoną według cen obowiązujących w dniu wygaśnięcia uprawnień.

4. W razie utraty przez funkcjonariusza składników wyposażenia specjalnego, których okres używalności upłynął, funkcjonariusz zwraca kwotę stanowiącą 10% ich

wartości, obliczoną według cen obowiązujących w dniu wygaśnięcia uprawnienia, z wyłączeniem trzewików polowych.

§ 11. 1. Funkcjonariusz w służbie przygotowawczej, w przypadku zwolnienia ze służby, jest obowiązany zdać podlegające zwrotowi składniki umundurowania, których okres używalności jeszcze nie upłynął.

2. W przypadku utraty składników umundurowania, których okres używalności nie upłynął, funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany uiścić ich równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu ich używalności, obliczoną według cen obowiązujących w dniu zwolnienia ze służby.

3. W przypadku realizacji należności mundurowych w formie, o której mowa w § 3 pkt 2 funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany uiścić ich równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu ich używalności, obliczoną według pełnych kosztów poniesionych na ich wykonanie.

§ 12. Do oceny wartości użytkowych zwracanych przedmiotów umundurowania i wyposażenia specjalnego kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej powołuje komisję.

§ 13. Funkcjonariusz nie ponosi kosztów związanych z utratą umundurowania i wyposażenia specjalnego, jeżeli zaistniały przypadki, o których mowa w § 14.

§ 14. Ponowne, nieodpłatne wydanie funkcjonariuszowi składników umundurowania lub wyposażenia specjalnego jest dopuszczalne w razie:

- 1) utraty lub zniszczenia składnika umundurowania lub wyposażenia specjalnego w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych lub wypadków losowych,
- 2) utraty wartości użytkowej składnika umundurowania lub wyposażenia specjalnego wskutek stwierdzonych wad produkcyjnych.

§ 15. Podstawą otrzymania nowych przedmiotów, o których mowa w § 14, jest pisemny wniosek funkcjonariusza zatwierdzony przez kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

§ 16. 1. Funkcjonariusz mianowany na stałe, któremu do dnia zwolnienia ze służby nie wydano przysługujących mu składników umundurowania, otrzymuje w zamian za te składniki równowartość pieniężną odpowiadającą pełnej ich wartości, według cen obowiązujących w dniu zwolnienia ze służby.

2. Funkcjonariusz w służbie przygotowawczej, który do dnia zwolnienia ze służby nie otrzymał przysługujących mu składników umundurowania, nie otrzymuje w zamian za te składniki równowartości pieniężnej.

§ 17. 1. Okres używalności składników umundurowania oraz składników wyposażenia specjalnego ulega przedłużeniu o czas trwania urlopu bezpłatnego, urlopu wychowawczego oraz okresu zawieszenia w czynnościach służbowych trwającego ponad miesiąc.

2. Okres używalności oznak służby i dystynkcji jest równy okresowi używalności umundurowania i wyposażenia specjalnego, do którego zostały wydane.

3. Przy ustalaniu okresów używalności i okresów użytkowania dokonuje się zaokrąglenia liczonego do pełnego, rozpoczętego miesiąca.

§ 18. 1. W celu ustalenia stanu posiadanego przez funkcjonariuszy umundurowania i jego zgodności z obowiązującymi normami, w każdej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej przeprowadza się, co najmniej raz w roku, apel mundurowy.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej każdorazowo określa czas, miejsce i sposób przeprowadzenia apelu, o którym mowa w ust. 1, oraz przedmioty umundurowania i wyposażenia specjalnego, które podlegają sprawdzeniu.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2002 r. w sprawie norm i zasad przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom Służby Więziennej (Dz. U. Nr 163, poz. 1347).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 17 pkt 6 oraz art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej.

W projekcie, w stosunku do poprzednio obowiązujących przepisów, zawarto nowe uregulowania dotyczące zasad realizowania należności mundurowych. W szczególności, w celu racjonalnego i efektywnego gospodarowania składnikami mundurowymi, wprowadzono nowe normy umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet w służbie stałej i służbie przygotowawczej.

W nowych normach mundurowych dla kobiet i mężczyzn w służbie przygotowawczej znalazły się jedynie niezbędne składniki umundurowania, które zapewnią prawidłowe wykonywanie obowiązków służbowych do momentu ukończenia cyklu szkoleń i mianowania funkcjonariuszy do służby stałej.

Zgodnie z art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.), funkcjonariusz otrzymuje składniki umundurowania na własność po mianowaniu do służby stałej tj. po upływie okresu służby przygotowawczej. W okresie służby przygotowawczej umundurowanie jest własnością skarbu państwa, a funkcjonariusz zwalniający się ze służby obowiązany jest zwrócić wydane przedmioty umundurowania.

Wskazać należy, iż obecnie do Służby Więziennej przyjmowanych jest średnio około 3.000 funkcjonariuszy rocznie (fluktuacja plus nowe etaty).

Przy tak dużej fluktuacji kadr, stosowane dotychczas rozwiązania rodziły wiele problemów wynikających z wielokrotnej rotacji używanych składników umundurowania.

Przyjęcie rozwiązania zaproponowanego w projekcie rozporządzenia, spowoduje nie tylko znaczne obniżenie wydatków ponoszonych na realizację uprawnień funkcjonariuszy do umundurowania w każdej z obowiązujących form, ale ułatwi i usprawni ich obsługę logistyczną.

Ponadto w projekcie, w normach umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn (*tabela nr 1*) i kobiet (*tabela nr 2*) wykreślono furażerkę i trzewiki (botki)

zimowe. Pelerynę przeniesiono do normy wyposażenia specjalnego. Jako nowe elementy do norm umundurowania wprowadzono czapkę wyjściową (dla kobiet-kapelusz wyjściowy), koszulę wyjściową letnią i spinki do mankietów. Zmieniono także nazewnictwo płaszcza jesienno zimowego na płaszcz wyjściowy. Określono w ten sposób pełny zestaw umundurowania wyjściowego, który umożliwi funkcjonariuszom występowanie podczas uroczystości w czapce lub kapeluszu wyjściowym, w okresie letnim w koszuli wyjściowej letniej jako okryciu wierzchnim, a w okresie jesienno-zimowym w płaszczu wyjściowym.

Ze względu na zmieniające się warunki pracy oraz podwyższenie bezpieczeństwa funkcjonariuszy pełniących służbę, normy wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy zostały powiększone o kamizelkę polową taktyczną dla funkcjonariuszy wyznaczonych do konwojowania (transportowania) osadzonych oraz o dodatkowe spodnie polowe i dwa pasy parciane (dotychczas stosowano pas skórzany). Wydłużono jednocześnie okres używalności dla wszystkich przedmiotów wyposażenia specjalnego, co dodatkowo wpłynie na zmniejszenie kosztów związanych z wprowadzeniem nowych elementów wyposażenia polowego.

W tabeli Nr 2 określono normę dla drużyn strzeleckich, drużyn przeciwpożarowych oraz przewodników psów służbowych. Na podstawie przepisu § 4 dotychczas obowiązującego rozporządzenia funkcjonariusze tych grup, korzystali z wyposażenia specjalnego za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której pełnili służbę. Wprowadzone rozwiązanie stanowić będzie podstawę do wydania wyposażenia specjalnego, funkcjonariuszom przydzielonych do tych grup oraz pozwoli na ujednoczenie ubioru tych funkcjonariuszy. Wskazać należy także, iż funkcjonariusze drużyn strzeleckich, to funkcjonariusze działów ochrony, którym na podstawie obowiązującego oraz projektowanego rozporządzenia przysługuje wyposażenie specjalne, to powołanie ich do tych drużyn nie skutkuje ponownym wydaniem wyposażenia specjalnego, tak więc przyznanie wyposażenia specjalnego dla tej grupy funkcjonariuszy w praktyce nie będzie powodowało dodatkowych kosztów. Ponadto wydanie drugiego, wcześniej używanego, a posiadającego walory użytkowe wyposażenia specjalnego do ćwiczeń, wydłuży okres użytkowania wyposażenia specjalnego podstawowego (wydanego w kategorii „A”). Wprowadzenie normy wyposażenia dla tych grup, pozwoli przede wszystkim na ujednoczenie ubioru funkcjonariuszy występujących na zewnątrz jednostek

penitencjarnych, którzy występowali dotychczas w różnych elementach umundurowania zasadniczego, bądź wyposażenia specjalnego.

Mając na uwadze ilość i charakter wprowadzonych, koniecznym stało się wydanie nowego rozporządzenia, a nie nowelizacja dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2002 r. w sprawie norm i zasad przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom Służby Więziennej (Dz. U. Nr 163, poz. 1347).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Podmiotami, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie są funkcjonariusze Służby Więziennej.

2. Zakres i wyniki konsultacji społecznych.

Do projektu uwag nie zgłosiło Forum Związków Zawodowych, natomiast Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych oraz Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” nie przedstawiły opinii w wyznaczonym terminie, co stosownie do art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.) uznane zostało za rezygnację z prawa jej wyrażenia. Projekt był także konsultowany z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, który w uchwale Nr 116-VI/2008 Zarządu Głównego z dnia 11 marca 2008 r. przedstawił uwagi dotyczące:

- 1) ujednoczenia nazewnictwa tych samych elementów sortów mundurowych, a występujących pod innymi nazwami w różnych tabelach (dotyczy określenia sortu „spódnica” dla funkcjonariuszy służby stałej oraz określenia „spódnica letnia” dla funkcjonariuszy służby przygotowawczej – uwaga została uwzględniona, przyjęto określenie sortu „spódnica letnia” dla obydwu norm;

- 2) wprowadzenia sortu o nazwie „kombinezon szkolno-treningowy z torbą” w zamian za sort „bluza judo” i „spodnie judo” (tabela nr 8, poz. 7 i 8) – uwaga została uwzględniona poprzez przyjęcie sortu o nazwie „ubranie szkolno-treningowe z torbą” ;
- 3) wprowadzenia do norm służby stałej i przygotowawczej drugiej szt. podkoszulka (tabela nr 1, 2,3 i 4) i zastąpienie napisu „SW” na „Służba Więzienna” – uwaga została przyjęta w pierwszej części ze względu na potrzebę zachowania higieny osobistej. Natomiast uwaga dotycząca zmiany napisu, możliwa będzie do wprowadzenia po uprzedniej zmianie przepisu o wzorach umundurowania;
- 4) wykreślenia w tabeli nr 10 poz. 5 sortu „kurtka wyjściowa” – uwaga nie została uwzględniona, gdyż jest to element umundurowania wyjściowego noszony do bryczesów. Równocześnie celem doprecyzowania sort został nazwany „kurtka munduru wyjściowego”;
- 5) wprowadzenia, w zamian za trzewiki polowe używane w tabeli nr 11 poz. 7, nowych nieużywanych trzewików – uwaga nie została uwzględniona, gdyż byłoby to złamanie zasady przyjętej szkołach Służby Więziennej, gdzie dla funkcjonariuszy na czas szkolenia wydawane jest obuwie używane (po uprzedniej dezynsekcji).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) - projekt został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. **Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.**

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, w części dotyczącej wydatków na więziennictwo. Wydatki na nowe składniki umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej, wprowadzone przepisami projektowanego rozporządzenia, zostaną zbilansowane przez zmniejszenie ilości składników umundurowania przysługującego funkcjonariuszom nowo przyjętym do służby, wydłużenie okresu używalności niektórych składników wyposażenia specjalnego oraz rezygnację z części przedmiotów

mundurowych dla ogółu funkcjonariuszy. Wyjaśnić należy, iż przeprowadzenie raz w roku apelu mundurowego, w którym zostaną sprawdzone jedynie wybiórczo określone przedmioty umundurowania i wyposażenia specjalnego nie spowoduje wzrostu nadgodzin, ani przeciążenie pracą osób sprawdzających oraz sprawdzanych, gdyż apel zostanie przeprowadzony przez powołaną do tego celu komisję 2-3 osobową, złożoną z pracowników administracji jednostki penitencjarnej, którzy zadanie to wykonają w godzinach pracy, dostosowując prace komisji do godzin pracy funkcjonariuszy wykonujących zadania w systemie zmianowym. Apel jest mechanizmem kontroli jakości umundurowania i wyposażenia specjalnego, użytkowanych przez funkcjonariuszy oraz określenie czy poszczególne elementy umundurowania i wyposażenia specjalnego są zgodne z obowiązującymi normami i wzorami.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, a także sytuację i rozwój regionalny.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.